

[Kjærulff-Schmidt.]

ind i en saglig drøftelse om dette ændringsforslag. Man har blot ladet forstå, at alt var vedtaget på forhånd.

Endvidere overser forslaget det problem, at boligsikringsloven alene giver hjemmel for ydelse af boligsikring i forhold til løbende lejebetaling, men ikke til reguleringsbeløbene. Det har vi også påpeget, og vi har påpeget en række andre urimeligheder, som har givet os anledning til at fremsætte ændringsforslag nr. 1-3, hvilket jeg skal vende tilbage til.

Reglerne i boligreguleringsloven om afsætning af beløb til opretning er for generelle. De tager ikke hensyn til ejendommens individuelle vedlighedsstand. Vi har været ude for, at deputationer simpelt hen har spurgt boligudvalget, om de skulle benytte disse penge, som de var nødt til at opkræve hos lejerne, til at forgyldte ejendomme med, fordi ejendommene i forvejen var i så god stand, at det var urimeligt og unødvendigt at opkræve beløb til opretning. Men det tager forslaget altså heller ikke stilling til.

Foruden de svagheder, som fremskridtspartiet udtrykkelig har påpeget under forhandlingerne, har deputationer gjort opmærksom på en lang række andre svagheder og fejl, som ikke udbedres af forslaget. Dertil kommer at når man skal færdigbehandle sådanne forslag på ganske kort tid, så er det klart, at der er en række tekniske fejl og problemer, som man slet ikke bliver opmærksom på, men som først viser sig, når reglerne skal føres ud i praksis. Derfor advarer fremskridtspartiet på det kraftigste imod det kaos, som vil opstå omkring administrationen af disse regler.

Jeg skal lige sige om vore 4 ændringsforslag til lovforslag nr. 234 om boligregulering, at ændringsforslag nr. 1 går ud på, at hvis det forhøjede forudbetalingsbeløb andrager 250 kr. eller derunder, så skal det ikke kunne forlanges opdelt over disse indtil 12 rater, som lovforslaget går ud på. Vi har i udvalget fremhævet tilfælde, hvor raterne vil blive på nogle ganske få kroner pr. måned, og det giver et urimeligt administrativt besvær, hvorfor ændringsforslag nr. 1 er det eneste sagligt rigtige.

I udvalget har også været drøftet spørgs-

målet om, hvor lang tid huslejenævnene skal bruge på at træffe afgørelser i de klagesager, der er tale om. Boligministeriet har oplyst over for udvalget, at det må forventes, at alle klagesager kan være afgjort i løbet af eftersommeren 1975, og vi synes, det er rigtigt, at man i loven indsætter en frist for færdigbehandlingen af disse sager. Derfor går ændringsforslag nr. 2 ud på, at der skal træffes afgørelse senest 4 måneder efter at kravet er forelagt huslejenævnet.

Endvidere har udvalget drøftet den ganske urimelige situation, der opstår, hvis et administrationsfirma, der f. eks. administrerer nogle tusinde lejligheder, kommer ud for, at 1/4 af lejerne klager til administrationselskabet over lejeforhøjelserne. Der sker nemlig det, at administrationselskabet skal indsende samtlige sager til huslejenævnet og betale et gebyr på 50 kr. pr. lejemål, uanset hvor mange lejemål der er, og uanset at det kun er 1/4 af lejerne, der har klaget. Det fører for de store administrationselskaber til, at de skal indbetale flere hundrede tusinde kroner i gebyr til huslejenævnene, og for grundejerforeninger og administrationskontorer i Danmark som helhed drejer det sig måske om 5 eller 10 mill. kr. eller mere, der skal indbetales i gebyrer. Det er urimeligt, og vi har derfor i ændringsforslag nr. 3 foreslået, at i de tilfælde, jeg har nævnt, skal udlejeren alene betale et gebyr med 200 kr., uanset antallet af lejemål.

Endelig har vi som nævnt fremsat ændringsforslag nr. 4, der løser kollisionsproblemet imellem de foreslåede begrænsninger i lejestigningerne og reglerne i lovens § 15.

Jeg anbefaler, at man stemmer for disse ændringsforslag, og jeg vil faktisk også anbefale boligforligspartiernes medlemmer at stemme for dem, fordi der ikke er tale om regler, som på nogen måde bryder med boligforliget, men det er simpelt hen sagligt underbyggede forslag, der skal prøve at løse nogle af de problemer, som alle ved eksisterer.

Om forslag nr. 233 om begrænsning af stigningen i lejeværdierne af egen bolig skal jeg sige, at fremskridtspartiet fortsat mener, at parcelhusejerne behandles urimeligt ved de regler, der blev vedtaget i marts måned.

Vores ændringsforslag nr. 2 tilsigter en realitetsforbedring for parcelhusejerne, såle-